

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

XIX. De Prioris Carthusien. facultate egrediendi a suo Eremo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](#)

1692.

gentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Late-
re Legatos, sublati eis, & eorum cuilibet quavis alter judicandi, & interpretandi facultate, ubique judicari, & diffiniri debere; irritum quoque, & inane quidquid fecos super omnibus, & singulis præmissis, vel circa ea a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingit attentari.

§. 51. Non obstantibus præmissis, & aliis quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & dictæ Pœnitentiariæ, etiam jura-
mento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus quibuscumque, ac quibusvis vivæ vocis oracu-
lis, privilegiis, indultis, & Literis Apostolicis ejusdem Pœnitentiariæ Officio, illiusque majori Pœnitentiario, ac Officialibus, & Ministris, & quibusvis alii sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clauulis, & Decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & alias quomodolibet per prædecessores nostros Romanos Pontifices, ac etiam nos concessis, innovatis, confirmatis, & approbatis.

§. 52. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhuc servanda foret tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradi-
ta observata, iisdem præsentium pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium, illis alias in suo robore per-
mansuris, harum serie derogamus, ceterisque contraria quibuscumque.

§. 53. Nulli ergo omnino hominum liceat pa-
ginam hanc nostrarum compilationis, concessio-
num, prohibitionum, Decretorum, Statuti, vo-
luntatis, declarationis, confirmationis, deroga-
tionis, aliorumque præmissorum infringere, ei-
que ausu temerario contraire. Si quis autem hoc
attentre præsumperit indignationem Omnipotens Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Aposto-
lorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicae millefimo sexcentesimo nonagesimo secundo, tertio nonas Septembribus, Pontificatus nostri Anno Secundo.

XVIII.

Extenditur senarius numerus Magistrorum Fra-
trum Eremitarum Sancti Augustini Mexicanæ
Provinciæ ad duodenarium.

*Idem factum legitur pro Provincia Bætica Constat.
ed. 1692. Febr. 2. P. 1. Et Clem. XI. Constat.
ed. 1710. Maij 20. P. 10. pro Provincia Chilien.*

Dat. 28. Sept.
1692. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Numerus
Magistrorum
auctus fuit a
Capitulo
Gener. 1685.

Cum sicut dilecti filii Prior Provincialis, &
Diffinitores Provinciae Mexicanæ in Indiis Oc-
cidentalibus Ordinis Fratrum Eremitarum S. Au-
gustini nobis nuper exponi fecerunt, Capitulum
Generale dicti Ordinis anno 1685, in alma Ur-
be nostra celebratum senarium Magistrorum nu-
merum in Provincia prædicta, benedicente Do-
mino, multum Terris diffusa usque ad duodenar-
ium extendendum esse censuerit, si nostra, &
hujus Sanctæ Sedis facultas desuper accederet,
similis vero extensio numeri Magistrorum pro-

Peruana, & Bætica Provinciis ejusdem Ordinis in dicto Capitulo Generali facta a fel. rec. Innocentio XI., & Alexandro VIII. Romanis Pontifi-
cibus prædecessoribus nostris per quadam eorum in simili forma Brevis literas die 22. Janua-
rii 1688., & die 21. Januarii 1690. respective ex-
peditas approbata, & confirmata fuerit, nobis propterea Exponentes præfati humiliter suppli-
cari fecerunt, ut sibi pariter in præmissis oppor-
tune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur eosdem exponentes speciali-
bus favoribus, & gratis prosequi volentes, &
eorum singulares personas a quibusvis excom-
municationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel
causa lati, si quibus quomodolibet innotatae existant ad effectum præsentium dumtaxat con-
sequendum harum serie ablolutentes, & absolu-
tas fore censem, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut de cætero senarius dictæ Provinciae Mexicanae Magistrorum numerus ad duodenar-
ium, servata tamè in reliquis quoad promovendos ad Magisterii gradum formam per Apo-
stolicas, & dicti Ordinis Constitutiones, necnon speciâ ipsius Provinciae Mexicanæ Decreta, &
consuetudines præscripta, augearur auctoritate Apostolica tenore præsentium, concedimus, &
indulgemos.

§. 2. Decernentes eisdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, &
fore suosque plenarios, & integros effectus for-
titi, & obtinere, ac illis ad quos spectat, &
spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sive in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostoli Auditores judi-
cari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus rec. mem. Sixti V., &
Clementis VIII. Romanorum Pontificum, etiam prædecessorum nostrorum de senario Magistro-
rum numero, aliisque Constitutionibus, & Ordi-
nationibus Apostolicis, necnon Provinciae Mexicanæ, & Ordinis prædicatorum, etiam jura-
mento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudi-
nibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomo-
dolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Qui-
bus omnibus, & singulis, illorum tenores præ-
sentibus, pro plene, & sufficienter expressis,
ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo
robore permanuis ad præmissorum effectum hac
vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus,
ceterisque contraria quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut eorumdem præsen-
tium literarum transumptris, seu exemplis, etiam impremissi manu alicuius Notarii publici subscrip-
tis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate confitata munitis, eadem profusa fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud ha-
beatur, que haberetur ipsis præsentibus, si fo-
rente exhibite, vel ostense.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die XXVIII. Septembribus
MDCCXII, Pontif. nostri Anno Secundo.

Declaratur Statutum Ordinis Carthusien. Priori
Carthusiae factum non egrediendi a terminis
sue Eremi.

*Ab Inn. XI. confirmata fuit nova Collectio Statuto-
rum Conf. ed. 1688. Mar. 27. P. 12. hujus Ponti-
ficis Conf. ed. 1692. Apr. 11. P. 1. extat Decre-
tum Congreg. particularis super quadam causa. Et*

Præces Pro-
vinciæ.

Extensio
prædicta.

Clauulis.

XIX.

Conf.

Dat. 4. Nov.
1692. An. 2.

Exordium.

Declaratio
Capituli Ge-
ner. excipien-
tis nonnullos
casus.Preces Pro-
curatoris Ge-
ner., & Prio-
ris Carthu-
siae.Declaratio
Pontifica ex-
cipiens no-
vos alios ca-
sus sub certis
conditionibus.

Clausulae.

Conf. ed. 1698. Jul. 25. Pont. 8. confirmatus
Constitutio Julii II. pro pace servanda.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis cælitus pastoralis folicitudinis munere ad ea peculiares vigilantes nostra curas libenter convertimus, quæ prospéro Christifideliū, qui e fluctibus sacerdūli in portum vitæ Religiose configerunt, gubernio ac illorum statui, & quieti conducibilia fore in Domino arbitramur.

S. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Carthusian., quod tametsi alias Capitulum Generale Ordinis nonnulla statutorum ipsius Ordinis auctoritate Apostolica nuper confirmatorum verba, quibus exprimitur, quod Prior Carthusia, nunquam terminos Eremi sua egreditur, ita declaraverit, ut sub illis urgentes necessitates non comprehendantur, nihilominus, quia aliquando, ac praesertim his calamitosis temporibus contingere potest, ut ipsius Carthusia, & aliæ ei vicinæ Domus dicti Ordinis, inter quas tria Monasteria Monialium numerantur, tam gravibus periculis, & damnis obnoxiae reperiebantur, ut illis non aliter, quam per egressum dicti Prioris ab Eremo prædicta, ejusque personalem assistentiam occurri posit, ipse Procurator Generalis, ut quævis de cætero hac in re controversiarum, & questionum occasio penitus præcidatur, peculiari de super paternæ charitatis, ac prudentiæ nostra præsidium accedere plurimum desiderat. Nobis propterea dilecti etiam filii moderni Prioris Carthusia hujusmodi nomine humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

S. 2. Nos igitur Priorem, & Procuratorem Generalem prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & peccatis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super hoc negotio a Nobis specialiter deputatorum consilio, imminentia pericula bellorum, seditionum, tumultuum popularium, & morborum pestiferorum, necnon incendia, ruinas ædificiorum, aliosque graves, & insolitos casus, sive in ipsius Carthusia domo, sive in ejus Grangis a prædicta domo ultra duas dietas non distantibus quandcumque eventuros, quibus non aliter, quam per ipsius moderni, ac pro tempore existentis Prioris Carthusia hujusmodi præsentiam provideri valeat, sub prohibitione egressus ab Eremi sua terminis eidem Priori per statuta supradicta, sicut præmititur, facta, minime comprehendit; præterea nec etiam sub prohibitione hujusmodi gravium, & urgentium necessitatum casus, qui aliquando in tribus Monasteriis Monialium dicti Ordinis eidem Domui, ut præfertur vicinis contingere possint, comprehendit, itaut illis opportuno occurrendi gratia dictus Prior, de consensu tamen Capituli generalis ipsius Ordinis, ad tempus ad id necessarium dumtaxat terminos supradictos egredi libere, & licite, ac absque ullo conscientia scrupulo, aut poenarum per statuta prædicta quomodolibet impostarum incursu possit, & valeat auctoritate prædicta tenore præsentium declaramus.

S. 3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore,

susque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judges Ordinarios, & Delegatos, etiam canularum Palati Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si fecis super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

S. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboretur statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariai quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die IV. Nov. MDCXCII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Confirmantur quædam Decreta Diffinitoriorum, & Capitulorum Generalium pro pace utriusque Congregationis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum.

Conf. ed. 1692. Octob. 11. Pont. 2. leguntur Decreta Prioris generalis pro studiis. Conf. ed. 1693. Januar. 2. P. 2. extat Decretum Capituli Gener. pro alternativa in Provincia Castelle. Et Constatut. ed. 1694. Feb. 9. P. 3. declaratur quoddam Breve circa Superiora Monialium Excalceatorum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Procuratores Generales utriusque Congregationis Fratrum Ordinis B. Maria Virginis de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, quod non modo ad mutuam charitatem inter Religiosos ipsarum Congregationum, verum etiam Regularem observantiam invicem confovendam, primo quidem in Hispania, mense Septembr. 1690. & Italie Congregationum prædictarum die 12. Januarii 1691. Diffinitoris Generalibus, subinde vero in primodiæ 5. & 13. diebus Maii dicti anni 1691. in secundo dictæ Congregationis hujusmodi die 7. mensis Maii proxime præteritæ celebratis Capitulis Generalibus pariformiter deliberatum, decreatum, ac ordinatum, & hinc inde acceptatum fuit, ut quandcumque, & quomodocumque, sive cum debita licentia, sive sine ea, & ex quacumque causa, ratione, aut pretextu contingat Religiosum, seu Religiosos unius ex dictis Congregationibus ad locum, seu loca intra terminos alterius Congregationis hujusmodi existentia pergere, divertere, transire, aut comorari, ita pergentes, divertentes, transeuntes, aut commorantes benigne tractarentur, ac hospitio exciperentur, necnon Superiorum, seu Prelatorum illius Congregationis, intra cuius terminos reperientur, jurisdictioni, & obedientiæ in omnibus, & per omnia subjacerent, & subessent, ac ad omnes hujus Congregationis observantias, & Constitutiones tenerentur perinde acsi ejusdem Professores existerent, ita illius Superiori tanquam proprio obedire, ejusque directioni, gubernio, visitationi, correctioni, & punitioni subjacere tenerentur; ipse vero

Supre-

XX.

Dat. 22. Nov.
1692. An. 2.

In præd. De-
crecis in-
fluitur com-
municatio in-
ter Congre-
gationes His-
pania & Ita-
lia.